

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI, GAZDÁSZATI, IPARI, KERESKEDELMI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARS MEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

<p>MEGJELEN: hetenként egyszer, vasárnap. Egyes számok 10 krajczárjával kaphatók könyvkereskedésekben. Előfizetési pénzek a szerkesztőséghez utasítandók.</p>	<p>Előfizetési feltételek. Vidéken és Léván házhoz küldve: Egy évre 5 ft — kr. Hat óra 2 ft 50 kr. Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.</p>	<p>Hirdetések. Négy hasábs, petit sor egyszeri hirdetésnek helyéért 7 kr., kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 kr. — Bélyégdíj minden egyes beiktatásért 30 kr. A Nyílt-térben minden három hasábs, garmond sor díja 20 kr., mi a szerkesztőséghez előlegesen beküldendő.</p>
--	---	---

Vasuti elmékedések.

Anyagi érdekeinket ezidőszerezt misem érinti oly közletről, mint a vasut ügye; hisz látnoki tehetség nélkül is előttünk áll a jövő szomorú képe, hogy t. i. a szomszédos vidékek által részint meglevő, részint küszöbön álló, közlekedési eszközeiknél fogva tulszárnyaltatván s velük versenyt tartani nem bírván: vasut nélkül nálunk nemcsak, hogy anyagi fejlődés, vagy fölvirágózásról szó sem lehet; de sőt máris megcsökent kivitelünk tovább is apadva: a mindinkább hanyatló árak mellett — saját zsirunkban fogunk megfulhatni.

Ez után igen természetes tehát, hogy a vasut — e ránk nézve létkérdés — iránt a legnagyobb érdeklődéssel viseltetünk s minthogy lapunkban e tárgy több oldalról és különféle szempontból vitatva lett: szabadjon nekem is, rozsdamarta tollamat tintába mártva, egyet-mást papírra tennem; a t. olvasó közönség pedig meg ne ijedjen, mert nem akarok értekezést tartani a vasutak nemzetgazdasági fontosságáról, hisz ki eddig kételkedett abban, valószínűleg ezután is csak Tamás maradna; de sallangos vezérczikktől se tartson, mert egykor ugyan mohón kaptunk az efélék után, de most csak akadémiai értekezést látva bennök: inkább már tények után sovárgunk.

Nagy érdekléssel olvastam e lapokban az óhajtott vasut irányja, valamint a kezdeményezése s módozatai tárgyában megjelent sorokat, melyekhez hozzáadván azon észleleteimet, miket, mint figyelmes szemlélő, két évtized óta tenni alkalmam volt: arra a meggyőződésre jutottam, hogy először sokkal inkább célhoz vezetne a vidékszerénti csoportosulás, mint amelyben nem kénytelenítettnek a heterogén elemek egymással találkozáva, időrabló s eredménytelen harcot vivni; másodsor, hogy e mozgalom egyelőre csupán társadalmi jelleggel bírjon s a megye jóakaratu támogatása biztosítva lévén, azt később igénybe is véve, mostanában ne helyezze magát valamely ólomlábakon járó, megyei bizottság paizsa alá, mely az illetőket tettekész, mozgékony eljárásukban, mint dörzsfék, csak akadályozná.

Nem vitatom az érintett cikkekben fölhozott, különféle vasutirányok előnyeit, vagy életrevalóságát; sőt őszintén kívánom, hogy valamennyi, még a surány-hull-besse-verebélyi is, mielőbb kiépítették; de ezuttal minden habozás nélkül azok soraiba állók, kik a garamvölgyi vasutat kívánják létesíteni; —

először, mert e vonal országos; sőt a zimony-budapest-párkányi életbeléptetésével nemzetközi fontosságúvá válik, mely a keletről északnyugotra vonuló, forgalmi összeköttetésnek egy közbenső láncszemét képezvén, biztos jövővel bír s kiépítése csak időkérdés. Ámde ezen sült galambnak röplét összetett kézzel, nyugodtan bevárni érdekeink, illetőleg: nyomasztó viszonyaink teljességgel nem engedik;

másodsor: anélkül, hogy önző pártikuláriz-

mussal vádoltathatnám (a „pártikulárizmus“ szót Klió okvetlen följegyezi a barsi vasutak történetében), állítani mérem, hogy a megyénket egész hosszában átszelő s három járást közvetlen érintő, eme vonal azon egyedüli irány, mely a megyei érdekeket a legáltalánosabban felöleli s földrajzi viszonyaink és termelési képességünkre való tekintettel, a bars megyei vasut jellegét legméltóbban viselné;

harmadsor: ezen s nem más irányhoz kell ragaszkodnunk, azon fontos oknál fogva, hogy létesítése, a számos nehézség daczára is, ezidőszerezt, a legnagyobb valószínűséggel kecsegtet s ezt a következőkben indokolom.

A multak tapasztalataiból bőven merithetjük azon meggyőződést, hogy, érdekeink különbözősége s szétágazása miatt, kamatbiztosítást domeszticze összehozni, már csak enemű törvények hiányában is, lehetetlen s ily alapon vasuthoz nem is jutnánk soha; továbbá azon csalódásnak sem élve, hogy valamely gazdag, idegen tőkepénzes nekünk ingyenes vasutat teremtsen: nem marad egyéb mód, mint a garamvölgyi vasut legalább egy részének kiépítésére magunk — az érdekeltek — közt részvénytársulatot alakítani.

E merésznek látszó terv olvasására kétkedő mosolyt vélek látni a legtöbök arcán s annyiban igazat kell adnom kételyüknek, amennyiben ezen roppant tőkepénz kiteremtésére — még ha a viszonyok nem is volnának ily nyomasztók — teljesen képtelenek vagyunk. Ámde, egy alaposnak vehető hír szerént, mely nemsokára konkrétabb kifejezést nyerend, a lévai uradalom tulajdonosai, ha az itteni érdekeltség a részvények egy részének elvállalásával, de különösen erkölcsi támogatással — itt a megyét értve kiválóan — ez irányban komoly akaratot nyilvánítana, készek lennének az ügy élére állva, a megye ebbeli jogosult, régi vágyának teljesülésén közreműködni s a garamvölgyi vasutat létrehozni.

Mióta e vasuti terv agyunkat feszíti s mióta fölötte az eszmecserék küzdelme folyt: létrehozatalához ily közel nem állottunk s ily alapos remény nem csillámlott felénk soha. Miért is számot vetve tehetségünkkel, körülményeinkkel: karöltve igyekezzünk e föladat megoldásában a nálunk hatalmasbakkal közreműködni s őket megyeileg és tőlünk telhetőleg nemcsak a kezdeményezésben, de különösen a kivittl illetőleg fölmerülő nehézségeknél támogatni s ezzel tanusítani azt, hogy az óhajtott, szebb jövő s ennek megteremtése iránti, kellő fogékonyság bennünk nem hiányzik s e kedvező alkalmat elszalasztani nem fogjuk; tehát jelszavunk legyen: „most, vagy soha!“

Főteendő lenne első sorban: a kormány hajlamát és nézetét kipuhatolni; esetleg: az engedélyt kieszközölni és pedig, miután az egész párkány-jalnai vonal kiépítéséről ezuttal szó sem lehet, melyre az engedély, még a visszaváltási jog fölajánlása mellett is, alig lenne hamarjában meg-

nyerhető, ezuttal tehát, mint azt a vidék érdeke s a kormány nézete kívánatosabbnak tartaná, csak a Lévát érintő végpontok egyik része, t. i. a párkány-lévai, vagy a lévai-jalnai raleme az engedély kikérendő.

Lévai-jalnai?!; hát ez mi?, fogja kérdezni az olvasóközönség; felelek reá s szolgálók fölvilágosítással a következőkben:

Megesontosodott fogalomná vált bennünk a garamvölgyi vasut elnevezés alatt első sorban a párkány-lévai részt érteni s jövőbeli reményünket ebbe helyezni; pedig ez roppantul téves hit, valóságos optikai csalódás; mert abból, hogy árunk most Nyitra, Surány, vagy Nána, esetleg Párkány felé — Bécsnek küldetnek, nem az következik, hogy vasutat akarván építeni: ugyanazon irányba tereljük, mint amerre gabonánkat s többi cikkeinket eddig szekéren szállítottuk; hisz ez által csak a rég használt állomásokhoz való, előbb és biztosabb fuvart nyertük; míg ellenben egy új vasut ömagának teremti az új piacokat s valamint hogy a selmeczi, besterczébányai, sat., felső vasutak lévai, szentbenedeki gabonapiaczainkat elsilányították, nemkülönb, hogy a lévai-párkányi vonal Léva piacát nemcsak hogy nem emelné, de sőt ismét alább súlyosztaná s az alsótáji községek Bécs felé való eladásra utaltatván: nem vissza, de előre, Nána felé, adnák föl terményeiket s az osztrák államvasut forgalmát szaporítanák; — ugy viszont teljes biztonsággal állitható az, hogy a lévai-jalnai vonal létrejöttékor régi vevőink nemcsak hogy ismét visszatérnek a felső vidékről, de — s ez legyen főérv — a hatvan- s tiszavidéki gabonánál sokkal előbb s rövidebb uton érjük el a bécsinél kedvezőbb árakkal kecsegtető, sziléziai, észak-németországi piacokat; sőt Cseh- és Morvaország egyrészebe is e pályán előnyvel behatolván: szállítandó terményeink magasabb eladási árt érnek el, mint az osztrák államvasut Bécs felé irányzott vonalain; annyival biztosabban, mert gabonánk minőségre nézve határozottan versenyképes.

Ami végül a lévai-jalnai részre kikérendő engedélyt illeti: ez már csak a viczinális vasutakról szóló törvény értelmében sem tagadtathatnék meg; sőt több a valószínűségnél, hogy az állam igen nevezetes, anyagi segélyben is fogja részeltetni, nem csupán azért, mert e vasut által terjedelmes, kincstári birtokok érintetnek; de mert a Garam-völgy terményei s kereskedelme nem Nánára, egyáltalán nem az osztrák, cs. kir. állampályára, hanem a magyar, kir. állami vonalba lesznek Jalnán bevezetve s utóbbinak forgalma igen tetemes mérvben megszorítottva.

Hogy pedig idővel, vagy már nemsokára, a lévai-jalnai részt a lévai-párkányi is követni fogja: ezt igen természetesnek találom; különösen akkor, ha a zimony-budapest-esztergomi összeköttetés elkészül s ekkor fogja az állam, losonczyi magzatának, a 8 mértföld különbözet miatti, megverettetését féltvén: a garam-

völgyi vasutat magához váltani s magát mindkét versenyvonal urává tenni.

Mindamellett, dacára erős meggyőződésünkre, hogy érdekeink határozottan a léva-jalnai rész ezuttali kiépítését teszik kívánatossá s hogy ez van hivatva anyagi jobblétünk megteremtésére, sőt Léva város fölvirágoztatására is: győzzön az, mit a döntő körök jobbnak s különösen, amelyet előbb létesíthetőnek találnak, csak vasut utáni égő vágyunk kielégítést nyerjen; miért is óhajtjuk, hogy a lévai uradalom tulajdonosaiban fölillant szándék izmosodjék, mert jól tudjuk azt, hogy nélkülök minden lépésünk hiu kísérlet, legjobb szándékunk pedig jámbor óhajtás marad; míg ellenben velük karöltve, kik az anyagi és erkölcsi erőkkel oly kiváló mérvben rendelkeznek, győzelmünk el nem maradhat s őket mozgalmunk élén látva: egyttal látni véljük Stephenson paripáját, amint éles fűtyentéssel, dühörögve rohan át a Garam-völgyön, melyre Petőfi ismeretes, szép költeményéből a esattanárszt eként alkalmazzuk:

„Ha Bars megye isten kalapja:
Garam-völgy a bokréta rajta!“

X.

A szerencse-játék és törvényhozása.

(Három közlemény.)

III.

Törvényhozás.

Angolország mir a XVI-ik század óta küzd a játékosság ellen. Ekkor azonban, társas szórakozás végett, játékok meg valának engedve; csak nyilvános játékházak tiltottak. VIII. Henrik két irányban szabott meg büntetéseket; először azok ellen, kik nyilvános játékházakat bírtak, vagy nyereség s életfontartás végett béreltek helyiségeket; ezekre naponta 10 frt. bírság szabott. Másodszor: az alsóbb osztálynak játéka 20 sh. büntetéssel fenyegettetett; de karácsonykor megengedtetett a játék. Azon időben a kockajáték divatozott kiválóan. A XVII-ik században a tilalmak minden osztályukra kiterjesztettek. A játékban nyert összeg háromszorosában büntetett meg a játékos. A XVIII-ik század elején minden lottériajáték közveszélyesnek ítéltetett és eltöröltetett. II. György, király, a följelentőnek különös prémiumot ígért. A tiltott játékoknak egyenként felsorolva. Hogy mily veszélyes mérvet öltött a játékszenvedély ama nagy nemzetnél, századokon tartó tilalmak dacára: mutatja Viktória törvénye, mely a kártya- és kockajátékot, ha nyilvános helyen játszatik, a kóborlásnak egyenlően bünteti.

Franciaországban 1806 óta vannak a játékházak eltörölve. Ilyenek fontartói 6 hónapig terjedő fogsággal és 6000 frankig terjedő bírsággal

fenyegettetnek. A rendőrségnek joga van, ha két polgár jelentést tesz, minden órában oly házba bemehetni, hol szerencsejátékok játszatnak. Közhelyeken játszás 1786 óta szigorúan tiltva. A lottójáték 1836-ban tettemetett el.

Poroszországban, a bünt. törvk. 284 § a, iparszerűleg játékok ellen, 2000 tallérig terjedő pénz- és 2 évig menő börtönbüntetést rendel. Nyilvános játékokat rendező 6 heti fogság- és 50 tallér bírsággal fenyegettetik. Az állami lottó, ezen minden adók honában, még főnáll. Angolországban ellenben már 165 év óta nem létezik ez a jövedelmi forrás. A nyilvános bankok csak 1872 óta vannak beszüntetve. Franciaország már 70 évvel előbb ment jó példával e részben előre.

Ausztriában 1714 óta számtalan játéktilalom hozott rendeletileg. Negyvenhárom különböző játéknemre nézve fordulnak elő tilalmak. Látszik ebből, hogy sógoraink nem vetették meg a játékelvetet. A bünt. törvénykönyv 523. §-a 10-től 900 frtig terjedő bírsággal sújtja a tiltott játékok összes játékosait. Az összeg 1/3 része a följelentő s ha ő is játszott: elengedtetik büntetését. Idegenek kiutasítatnak.

Magyarországban a nyilvános játékok intézménye ismeretlen. Nemzetközi gyűhely játékosok számára 1848 előtt a bártfai fürdő volt; de ott is csak privátházakban ízetett a játék. Nálunk ez ügygel az 1791-ik 31. t. c. foglalkozott először. A hazárdnak nevezett játékok (pharao, kocka, stb.) tiltottak és egyenként mind a játszóitól, mind azon háztól, melyben a játék történt, ha a gazda előtt tudva volt, a tisztí ügyész keresete mellett, annyiszor-amenyiszer, megveendő, egyrésztben a törvényhatóságnak, mely előtt a per folytatottat, másrésztben a közalapnak, harmadrésztben pedig a följelentőnek járó, 100 arany, fizetési képtelenség esetében pedig — börtönbüntetéssel fenyegetett. A magyar egyebiránt, épügy, mint a költénczot, a játékok sem üzte soha iparszerűleg. Kedélyes ferblí, privát helyeken; sőt, sajnos!, újabbán néhol előkelő kaszinókban is, nem egy család vagyonát elnyelte; de germán játékos nem volt eddig a magyar soha.

Fájdalommal kell följegyeznünk, hogy az állami lottó nálunk még mindig honos. Ezt eltörölni égető szükség; annál jogosultabban üldözhető az állam a privátjátékosokat. Legújabbán az 1879 évi XL t. c. 87—91 §§-ai tárgyalják ez ügyet; a legutóbb nevezett § végpontjában inkább azt mondta volna, hogy az állami lottó is egyenlő beszámítás alá esik a többi játékkal! E törvény egyébként kellő szigorú tartalmaz, csak elég éber és lelkiismeretes legyen rendőrségünk annak megvalósítása tekintetében, mert üres szó marad mindig a törvény, ha nincs azt szigorral végrehajtó organuma.

dr. Fekete Gyula,
kir. törvsz. bír.

Megyei élet.

Köztudomású dolog, hogy az 1876 évi XV. törv. cz. életbeléptetése folytán a községi közegek, valamint a járási szolgabírák nemcsak az egyenes-adók, de egyéb, közvetett adók, ugymint: bélyeg- s jogilletékek, fogyasztási adók, szőlőválság, sat., beszedésével megbizattak; különösen az illetékek nyilvántartása s beszedése körüli teendőket az 1877 évi 36 sz. pénzügymin-

iszteri utasítás szabályozza, mely szerént 1877 évi július 1-től a m. k. illetékszabási hivatalok által kiszabott, 100 frton aluli illetékeket a községek, a 100 frton fölüli illetékeket az adóhivatalok nyilvántartják; a 100 frton alóli illetékeket a községi közegek, a 100 frton fölülieket pedig a szolgabírák hajtják be.

Közvetett adónemekben, 1880 évben, befolyt:

A lévai, kir. adóhivatalnál	1879	1880	több	kevesebb
Bor- és husfogyasztási adó czimén:				
	frt.	frt.	frt.	frt.
10798-04		11777-55	979-50	—
Szeszadó fejében:				
	frt.	frt.	frt.	frt.
83436-90		71647-07	—	11789-83
Dohányjüvedék fejében:				
	frt.	frt.	frt.	frt.
1799-75		2200-77½	401-02½	—
Szőlőválság fejében:				
	frt.	frt.	frt.	frt.
6356-96½		6057-94	—	299-02½
A körmőzei adóhivatalnál:				
Bor- és husfogyasztási adó fejében:				
	frt.	frt.	frt.	frt.
3916-98½		4687-23	770-24½	—
Szeszadó fejében:				
	frt.	frt.	frt.	frt.
449-17½		518-22	69-04½	—
Dohányjüvedék fejében:				
	frt.	frt.	frt.	frt.
589-76		638-69	48-93	—
Az ar.-maróthi, kir. adóhivatalnál:				
Bor- és husfogyasztási adó:				
	frt.	frt.	frt.	frt.
5919-15		6053-61	134-46	—
Szeszadó fejében:				
	frt.	frt.	frt.	frt.
9394-34		7264-15	—	2130-19
Dohányjüvedék fejében:				
	frt.	frt.	frt.	frt.
663-03		746-—	82-97	—
Szőlőválság fejében:				
	frt.	frt.	frt.	frt.
1288-54½		1086-06	—	202-48
Czukoradó fejében:				
	frt.	frt.	frt.	frt.
24389-62		29808-89	5419-27	—
Összesen:				
	frt.	frt.	frt.	frt.
149002-26½		142486-18½	7905-55	14421-53

Tehát 1880 évben, nem említve még más jüvedékeket, befolyt ehez hozzáadva az 1880 év végeig befizetett egyenes-adókat 142486 frt. 18½ kr. 1880 évi január 1-től ugyanazon év decemberhó 31-ig a három, kir. adóhivatalba befolyt: 714577 frt. 78 krt.

Összesen: 857063 frt. 96½ kr.

1879 évben a föntebb említett jüvedékek fejében, a három, kir. adóhivatalnál befolyt: 149002 frt. 26½ kr. egyenes-adók fejében befolyt 676232 frt. 71 kr. Összesen: 825234 frt. 97½ kr.

Összehasonlítva tehát a két évi, befizetési ered-

Tárcza.

Emlékek Barsban.

II.

Léva vára hőse:—Kohári István, *) elesett a lévai vár ostrománál, 1664. jul. 19-edikén.

Souches, a dunáninneni hadak vezére, megkapván a császári parancsot, hogy Léva-t a török ostromzár alól fölmentené, röktön intézkedett. És ugyan Puchheim, komáromi várparancsnokot, odautasítá, hogy a Beresényi-huszárokkal az ellenség előnyomulását megakadályoztatná. Heister, a nádori lovaság osztlárával és a montforti ezred öt zászlóaljával, a galgóczi táborba sietteté. Az egész sereg hatnapi kenyérszűzzel ellátva, átkelven a Nyitra folyón, Souches vezénylete alatt, a szentbenedeki hegy tövében, melynek ormáról az ellenség állását ki lehetett venni, letelepedett. Innen Heister hat osztlá lovasággal és a brandenburgi vértessékekkel a Garam partja elfoglalására küldetett, mi megtörténvén, az egész sereg átkelt a vizen.

Huszszain pasa, kinek föladata vala Léva várát ostrommal bevenni; de törekvét Neumuth Joákhim, várparancsnok, czélszerű intézkedései megszüntítá, értesítvén a magyar-német seregnek mozgalmairól, fölhangyva szándékával, az északnyugot felé térülő síkra vonult s fegyvereseinek számából bizonyos győzelemre számola. Souches, lázgyöngirette egészségének dacára, belovagolva táborát, erőteljes szónoklatával fölüzésíté a győzelem után sovárgó kebleket.

Déli állásán ragyogott a nap, midőn Kaprára és Kohári megtámadásra jelt adának. Kezdetben jóllehet

*) Ennek fia: gr. Kohári István, a költő. Fülel vára kapitánya, utóbb munkácsi fogoly. A lévai hősi hátró és nem gróf volt, amint rendszerént olvashatni. Az előbbi irólag méltatja Gregus Agost — Arany János Kiszorujában, 1863. 25—26 szám.

a szerencse a janicsárok részére hajlott, később mégis a mieink vitéz fegyvereseinek meghajolva, állásukból kiszorítottak; sőt ugyancsak a janicsárok előcsapatai vérengző visszavonulása az egész ozmán táborot lehangolta és futásra kényszerítette.

Harczedett vitézeink diadala a töröknek 8000, a mieinknek 800 ember életébe került. De számos érzetet gerjesztett a magyarokban Kohári István halála, ki egy kemény csapás következtében lováról, lelkét kiadva, lerogyott.

A csejki mezőn levő kápolna jelöli a dicső hős halálának helyét; tetemei pedig Szentbenedeken, a családi sírboltban, nyugosznak. (**)

(Horváth I., k. r. tanár: a lévai gymnasium 1855/6-ik évi értesítőjében).

III.

A nagysallói honvédelemlek. Szakértők állítása szerént is a legremekőbb, enmü emlékek egyike az országban. Ugyancsak szakértelem mondja, hogy állandóság tekintetében kivüle még csak az egyiptomi piramisokról lehet szó. Kívánjuk is, hogy aere perennius monumentum legyen a megyénkbeli, sallói emlékoszlop mindenhá!

Egyébként négyszögü gulaalak, mauthauseni (tehát a legkeményebb) gránitból. Magassága: 30 láb; 3 darabból van összeállítva; környezetén jelvényképen 4, vasból öntött, ágyuval, tetején bronzból készült cserko-

**) A léva-tolmácsi utról [Jobbra] Csejki felé kápolna tünik szemünkbe. Ez a K. kápolnája. Megjegyzendő azonban, hogy K. azon egyszerű téglaszlop helyén sebesült meg, állítólag, amely a káivária alatt, az u. n. urasági, nagy major irányában, látható. A sebesült vitézzel lova körülbelül azon pontig futott volna azután és össze is rogyott, ahol jelenleg a Csejki határi kápolna áll. — A kápolnán két fölírás olvasható latin nyelven. Értelme: Léva alatt dicsően harezóld Kohári István meghalt a hazáért, fejedelmért és istenért — a törökkel vívott, nagy csatában, 1664. jul. 19. — Imádkozzál érte, folytatva a fölírás, hogy hősiünk bekeben nyugodjék!

A szentbenedeki sírirtat foglalalta e sorok írója előtt nem ismeretes.

szoroval. Sulya: 600 mázsa. A fölállítási költséggel együtt 4000 forintba került.

Felirása: Az 1849 apr. 19-edikén vívott, nagysallói, győzelmes csata és az abban elvérzett, vitéz honvédek emlékére — Bars megye közönsége, 1876, apr. 19.

Sokkal élénkebben van még mindnyájunk emlékeztetésében Bars megye közönsége e szoborban nyilvánuló, hazafias lelkesedésének ténye, hogy sem többet szóljunk róla.

Inkább a későbbi kornak van fontartva a mult e dicső emlékein elmélkedni; mi e multnak alig több, mint jelenében, élünk még csak.

Jól mondá azért Nagysalló községének elüljárója, amidőn a gránitemlék leleplezése- és ünnepélyes átadásakor ezeket ejté:

„Adja az isten, hogy ez a magasztos emlékszóbor lelkesítsen ne csak minket, itt lakókat, hanem lelkesítse mindazokat, kik azt valaha látni fogják; lelkesítse a késő maradékot is lángoló hazaszeretetre, hogy mint azok, akik e helyen elvérzetek, készek legyenek imádott hazájukért életüket is föláldozni. Ugy legyen! (***)

Garami Rikárd.

***] Közleményünk végén, amint azt elején is tettük, lehetetlen vissza nem térnünk az „egy haladni szerető“ fölfoházkodására. Eszerént a maga nemében pártatlan szobor környéke még most sincs befásítva; még most is elhagyott gabuavermek és agyag-gödörök közt pompázik (!) a 4000 frtba került, derék piramis. Mit is ígért Vid a János, községi bíró, a leleplezési ünnepély alkalmával? Saját szavai: „En ígérem, mezővárosunk nevében, hogy e szent emléket honfiai kegyellett fogjuk megőrizni.“ — És e sorok-írója megbizik az adott szóban s hiszi, hogy a befásítás [parkirozás] nem a jövő század nemzedékének van fontartva, amint azt az az „egy haladni szerető“ üstönszerűleg jósolgatja.

Legvégül, az igazság kedvéért, meg kell említeni, hogy a nagysallói honvédelemlek létrehozásában t. Fába Zs., ottani szolgabíró urat illeti az érdem kiválóan.

G. R.

ményt, mutatkozik, hogy az 1880 évi befizetési eredmény 31828 frt. 99 krral kedvezőbb volt.

Levonva már most a fönt ki-mutatott	1023428 frt. 62 1/2 kr.
összege az 1880 évi	709318 frt. 78 kr.
befizetést: mutatkozik 1880 év végével	314109 frt. 84 1/2 kr.
hátralék s így, daczára annak hogy 1880 évben	33086 frt. 07 krral
több adó folyt be, mint 1879 évben, mindamellett az 1880 évi hátralék	42176 frt. 67 krral
nagyobb az 1879 évi adóhátraléknál s pedig azért, mert az 1879 évben, 1878 évből, átvett adóhátralék csak	193214 frt. 06 krt
tett; holott az 1880 évre, 1879 vról, átvett hátralék	271933 frt. 17 krt
és így	78719 frt. 11 krral
nagyobb hátralék vétetett át.	
Az 1880 évi XXVII. t. cz. értelmében	
1880 évben esedékessé vált s 1879 évre kivetett hadmentességi-díj tett	29892 frtot;
ennek törlesztésére 1880 évben befolyt	5259 frt;
maradt tehát az 1880 év végével hátralék	24633 frt.
Ekép egyenes adók fejében befolyt 1880 év végéig	714577 frt. 78 kr.
Ennyit az egyenes adók előírásáról s levonásáról.	
Drahofusky Rezső.	

Különfélék.

— Rudolf trónörökösünk egybekelése Stefánia, belga, királyi főhercegnővel, végleg ezévi májushó 10-dikére tüzetett ki.

— Új gyógyszerész. Nagysallóban Bolemán Ede, lévai gyógyszerész ur, ki a társadalmi mozgalmakban nemes, áldozatkész törekvései által kiváló helyet foglalt el, a kormánytól nyert engedélye alapján, gyógyszerésztart állít. E vállalat, legalább kezdetben, anyagi áldozatot igényel.

— Tűzvéz. Koszörin községben, márcz. 31-én, Tares József pajtájában, ismeretlen okból, tűz ütött ki, minek folytán 27 ház, összes melléképületeivel együtt, elhamvadt. Sok háznál jószág is esett áldozatul. A szerencsétlenek kára tetemes.

— Szelecsényből írják, hogy ott Sümeg, földbirtokost, f. hó 27-ére viradóra kirabolták. Az ismeretlen tettesek nagy mennyiségű gabonát, takarmánymagot, füstölt sertéshúst és ruhámat vittek el. A tetteseket erőlyesen nyomozzák.

— Pjerg-Szeláknáról írják, hogy ott is megünnepelték márczius 15-ikét. Az említett napon a selmecbányai erdész- és bányászakadémia növendékei közül mintegy százán díszmenetben vonultak a pjerg-szeláknai sírkertben földszított honvédekhez, vive a hősiég elvérzettek jutalmádját: a koszorút. Résztvett ez ünnepélyen még a pjerg-szeláknai, természetkezési egylet és a selmecbányai daltársulat. A Szózat elnéklése után N., akadémiai hallgató, röviden, de kimerítőleg, esetelé szabadságharcunk lefolyását s eredményét. Az ünnepély a Hymnus elnéklésével végződött. Az emlék 1870 évben emeltetett, rajta a következő irat van: „A pjerg-szeláknai csatában 1849 ik év, január 21-én elesett, hős honvédek emlékére emelte a honfiai kegyelet.”

— Új lap. Magyar pénzügy, című, közgazdasági pénz-, ipar-, kereskedelem-, biztosítás- és közlekedésügyi szaklap jelent meg, különös tekintettel a vidéki takarékpénztárak, pénzügyintézetek és iparvállalatok érdekeire. A szakirodalosabban igazán hiányt pótló lap; szerkesztője: Kormos Alfréd. Előfizetési díj, egy évre: 6 frt. Szerkesztőség s kiadó-hivatal: IV. gr. Károlyi-utca, 5. sz.

— Vöröskereszt-főkegyelet alakult Nagysallóban is. Elnök: Maresz Lászlóné, alelnök: Vörös Károlyné, gazda: ifj. Dományi Béláné; választmányi tagok: Góth Aranka, Tarisch Jozefia és Lavotha Erzsike. Pénztárnok: Kruplanicz S., titkár: ifj. Maresz László.

— A nagysallói honvédelem elhagyatott környéke, a város érdemes előjáróságának példás tevékenysége folytán, mint éresültünk, kertté varázsoltatik át. Czélszerű volna a kerítést félőles keményfa-oszlopokra erősített sodronykötésből alkotni (elhasznált táviridasodrony) s e mellett élősvénynt növelni.

— Külföldi sajtókészítés Máramarosban. Lónyay János, főispán, közbenjárására a földmívelési minisztérium Máramaros községeknek közeli 200 allgauti tenyészbikát adott félárón alul s így megvetett alapja a vidék viszonyaihoz illo tejelő szarvasmarha-tenyésztésnek. Sőt a nevezett, lelkes főispán közbenjárására egy sajtermelő telep felszerelését és egy külföldi sajtókészítő évi díjazását is elfogadta a minisztérium. Végre a buzgó közbenjáró 60,000 frtnyi költséget eszközölt ki a napokban fejősjuhok bevásárlása végett, a szegényebb sorsu gazda közönség részére.

— A Kistapolcsány és Maróth közt fekvő Knezsic községben f. hó 3-án este 9—10 óra közt tűz ütött ki, mely négy házat elhamvasztott. Megjegyzendő, hogy ezen községben évenként 6—8 tüzeset szokott előjönni és többnyire egy és ugyanazon időben, t. i. 9—10 óra közt. Az idén már a harmadik tüzeset ez.

— K. Ruffy Pál előfizetést nyit Nefejejs című dalfüzetére. A jövedelem felét a Barsmegyében létező, két vöröskereszt-nőegylet tőkájének gyarapítására szánja író. A könyv Léván, lapunk nyomtatójánál, fog megjelenni. Előfizetési ár, füzetenként: 1 frt. 8 előfizető után egy tiszteletpéldány adatik.

Közgazdaság. Debreczeni ipar-műkiállítás.

A magyarországi, ifjak IV-ik, országos vándorgyűlése alkalmából Debreczenben rendezendő ipar-műkiállítás tárgyában, a debreczeni iparos ifjuság önképző és betegsegélyező egylete — mint amely a kiállítást rendezi — a következőket látja szükségesnek a t. közönség tudomására juttatni:

1) A kiállítás folyó 1881. év augusztushó 20, 21, 22, 23 és 24-dik napjain fog tartatni s az sz. k. Debreczen város hatóságának védnöksége alatt álland.

2) A kiállítás tárgyai a házi és kézműipar termékei, továbbá az iparszakba vágó, rajz- és írásbeli munkálatok lesznek.

3) A kiállítandó tárgyak három osztályba soroztatnak:

I. Osz. Kézműipar. II. Osz. Házi-ipar. III. Osz. Kézi rajzok.

a) Az I. osztály áll két csoportból; 1-ször: az iparos segédek munkáiból; 2-szor: az iparos tanoncok munkáiból.

b) A II-ik osztály áll: kézi munkákból.

c) A III-ik osztályba tartoznak: a festő, rajz- és iparszakba vágó munkálatok.

4) A kiállításban résztvehet minden magyarországi iparossegéd és iparos tanonc.

5) E műkiállításra önálló iparosoktól is fogadtatnak el munkák, melyek azonban csak elismerő oklevelet, de jutalmat nem nyerhetnek.

6) A bejelentések f. évi júliushó 1-ig, — a kiállítandó tárgyak pedig f. év július 20-tól augusztus 10-ik napjáig multhatatlanul az országos, iparos ifjusági munka-kiállítás végrehajtó bizottságának, Debreczenben, küldendők.

7) A bíráló bizottságok részben a vándorgyűlésre érkező tagokból, részben pedig a helybeli iparosok és iparpártolók közül fognak választatni.

8) A kiállításra elfogadott munkák és czikkek készítői jutalmat emlékményt; a kiváló tárgyak készítői arany-, ezüst- vagy bronzéremet nyerendnek.

9) A segédek és tanoncok, kik egyszersmind kiállítók, a kiállításra szabad-jegyet nyernek.

10) Az önálló iparosok, kik kiállítók, kívánatra, a kiállítás egész tartamára érvényes, névre szóló és más által nem használható, jegyeket nyerhetnek, 1 forint díj fizetése mellett.

11) Minden kiállítandó tárgyra a kiállító- s munkaadójának neve, valamint a tárgy értéke is fölirandó.

12) Minden kiállított tárgy, a reá irt érték szerint, a végrehajtó bizottságnál, vagy a kiállító külön meghatalmazotijánál, megvehető.

13) A kiállítás bezárása után megmaradt tárgyak f. évi szeptember első napjának este 8 órájáig visszavehetőek; az ez időn túl visszamaradt tárgyak nyilvános árverés útján, az egylet javára, értékesítettnek.

Debreczen, 1881. február.

„A debreczeni, iparos ifjuság önképző és betegsegélyező egylete.”

Grünvald József, titkár.

Huber József, elnök.

Tanügy.

— Iskolai takarékpénztárak januárhó folytában keletkeztek: Somorján, kezelő: Karsay Pál, tanító; Balassagyarmaton, kezelő: Singer Adolf, tanító; O-Moraviczán, kezelő: Webele Samu; Nyitra-Rákos-Keresztúron, kezelő: Olajnik Antal és Winkler Ágoston; Szekesfehérvárott, kezelő: Szikszay B. Gyula és Velösy Lipót; Bánfalván, kezelő: Wilhelm Soma; Csantavéren, Pozsonyi Béla kezelése alatt; Szolyván, kezelő: Ember János; Loretón, kezelő: Berghoffer János; Zníóváralján, kezelő: Arányi Antal, igazgató; Szegeden (alsó városi tanyá), kezelő: Hettyke Mihály, tanító; Szekesfehérvárott (4-6) tóvár, kezelő: Csésznek János, Nemessányi Adél, Jany József, Kopsinek és Takács István; Tapolczán, kezelő: Friedmann Alajos; Baracska, kezelő: Riesz Samu; Tumisán, kezelő: Németh János; Eperjes, kezelő: Katóczy József; összesen tehát 22 pénztár. Az előbbiekel együtt fönáll ma 208 iskolai takarékpénztár.

Fölszóalás.

Verebély, 1881, márczius 11.

E becses lap 9-ik számában valamely jóakaró, de talán mégis avatatlan tanügybarát, közölte az ény i iskolának s a tanítónak szánandó állapotát és illetőleg azoknak lényeges körülményeit.

Az igazság érdekében s mindazok kedvéért, kik ezen ázsiai állapotok miatt talán kisé fölhá-

boradtak és a t. szerkesztőség megnyugtatóására is, bátorkodom a következőket e becses lap hasábjain, a vádat vissza utasítólag, följegyezni:

1. Az ény i iskola nem rendszeresített, hanem csupán pót-iskola, amelyben csak akkor taníttatnak a gyermekek, amidőn sár, víz, hó s egyéb akadályok miatt nem mehetnek a csaknem egy órányira eső bessei iskolába; ahová, hogy valóban tartoznak, azon körülmény is mutatja, hogy az évi zárvizsgálatokat a bessei gyermekekkel szokták letenni.

2. Az ény i iskolában helyetteskép működő egyén nem tankezesített férfiú, tehát munkája után, melyet 10—12 gyermek mellett, helyettesi minőségben, végez, nem is tarthat igényt kezesített tanítói díjazásra. Egyébiránt: úgy fizetik őt, amint vele megalakultak.

3. Nem lévén ény községeknek csekélyszámu lakossága azon helyzetben, hogy a jelen, silány időben egy rendszeresített iskolát ugyszólván röktönözön, amíg azt létesítente sikerülend, addig úgy, ahogy teheti, teszi; de mégis taníttatja gyermekeit: nem gáncsolásra, hanem igenis díszéretre méltó.

Gondolkodjék egy kisé a referens ur az itt fölhözöttak fölött s úgy, szeretem hinni, hogy elismervén baklövését, nem fog többé kedveskedni oly tudósítással a Bars t. olvasóinak, a minő az itt említettém vala. — — Ugy legyen!

Gerley Mátyás,
verebélyi főtanító.

Köszönetnyilvánítás.

Az országos nőiparkiallítás lévai bizottsága nével, elkerülhetlen költségeinek fődözéséhez eddig hozzájárulni kegyeskedtek: Rimanóczy A. 1 frt., Belcsák L-né 50 kr., Belcsák G. 50 kr., Szilassy G-né 50 kr., Domján L-né 50 kr., Missik J-né 50 kr., Bolemán A. 50 kr., Bolemán E-né 50 kr., Gimesy J-né 50 kr., Beszedics S-né 50 kr., Thuróczy L-né 30 kr., Weisz J. 50 kr., Mácsay L-né 50 kr., Leidenfrost Gy-né 50 kr., Heinrich F-né 50 kr., dr. Pollák J-né 50 kr., Fischer M. 20 kr., Holló S-né 50 kr., Szakmáry A. 50 kr., Kabina J-né 30 kr., Balbach J. 30 kr., Vosztruha Gy-né 30 kr., Levatic J. 50 kr., Boronkay A. 50 kr., Brach M. 50 kr., Várady E. 30 kr., Szabó Lendvich M. 25 kr., Czirók J-né 40 kr., Kolibal J-né, 30 k., Bakó F-né 30 kr., Neumann M-né 30 kr., Levatic Rimanóczy M. 50 krral. Összesen 14 frt. 75 kr.

Midőn ennek átvételét nyilvánosan nyugtázzuk: fogadják egyszersmind a szives adakozók a közügy nevében köszönetünket.

Az orsz. nőipar-kiállítás lévai végrehajtó-bizottsága nevében:
Holló S.,
a bizottság pénztárnoka.

Műkedvelői előadások, Léván.

A lévai műkedvelők a lévai vöröskereszt-egylet főlkja, Léván alapítandó árvaház s a lévai kórház javára, az Oroszlán-fogadó nagy termében, rendezett, szini előadások közül az elsőt f. hó 2-án, — a másodikat pedig e hó 7-én megtartván: élvezetes estéket szereztek a közönségnek. Előadattak első alkalommal: a Véletlen, Varga J. egy felvonásos vigjátéka, melyben a darab címének megfelelően élénken és összevágóan tüntették a közönség elé műkedvelőink a véletlen azon játékát, miként lett szerető férj és feleséggé Hiday ügyvéd és Malotay Hermin, a fiatal özvegy.

Belcsák Gizella k. a. a fiatal özvegy szerepében, kit a jótékony czélu, műkedvelői előadások körében már Maróthról, mint oly alakított és személyesítő, ismer a közönség, ki magasan áll a diletantismus fölött, jól átértett és tanulmányra valló játéka által méltán megérdemelte a virágot és tapsvihart, mivel a közönség, a jótékonyczél iránt kifejtett buzgalmaért, önmomel adózott. Huberth Vilmos ur (Hidai ügyvéd) az aludni szerető fiatal ember szerepében igen átértett alakítást tüntetett föl; Medveczky S. ur (Ihari, Hidai barátja) szintén jól adta a darab azon személyét, ki ellen fordul az egész véletlen játéka. — Jaross ur (Kruttenfels), Medveczky Otto ur (Szebeacs) rendőrök, helyes alakításról gyöztek meg mindenkit s míg elsőül a szinpadí routin, utóbbinál az tünt föl, hogy gondosan ellette azon jellemzetes vonásokat, mik az általa személyesített alaknál, mint eredetiségek, megkapók.

Az előadás második részét dr. Grubiczinak: Szíget a szárazon című, szintén egy felvonásos vigjátéka képezte. Pazár Etel k. a. mint a darab főalakja, Kurucz földbirtokosnak leánya, Bathy Melánia k. a. mint szobaleánya, igen ügyesen és jól adták szerepeiket. (Kurucz földbirtokos) Kónkoly Sándor ur, és (Gáspár) Jaross ur alakításai igen sikerültek és gyakorlott műkedvelőkre vallók voltak. — Zsolnai ügyvéd és Mérlei mérnök, személyesítve Kaszaniczky és Novothny I. urak által, kik szerepeikkel a darab érdekes bonyolódását eszközlék, dicsérettel oldák meg föladatukat, míg Huberth V. ur, János, Kurucz inasának, szerepében volt jó. F. hó 7-én, Hennequin: Háromkáláp című,

3 fölönásos vigjátéka került színre. N e m e c s e k n ő urhölgy, mint Dupraillon neje és Levatic Irma k. a., mint Lujza, Dupraillon leánya, igen élénken és szerepeiket fölfogva játszottak. K o n k o l y Sándor ur Dupraillon nagy szerepében igen helyes alakítással és ismert gyakorlatosságával nyerte ki a közönség tetszését. Baptist inas szerepében Medveczky Ottó ur, szintén ügyesen játszott és jól ábrázolta azon nélkülözhetlen inas szerepét, ki urai ügyeibe avatkozása által, nem csak rész vesz a házi béke és rend föntartásában. Anette, szobaleány: Medveczky Henriette k. a. kedves szerepével szintén tapsot és virágokat aratott. Az életmentő Témidart: Huberth ur, a leánykérő D'Hervey: Medveczky Sándor ur, a jellemzetes Szilveszter: Kaszaniczky ur, a darab folyamán össze-visszacserélt, három kalap visszahozása körül kifejtett buzgóságuk-, átértett szerepeik- és alakításukkal mindvégig igen élénk és derült hangulatban tartották a közönséget és összhangzatos játékok eredményezte azon szünni nem akaró tapsot, mely a fölönásokat s a darabot befejezte.

Előadások után a közönség egyrésze főnmaradt a teremben és a társas-vacsora után a műkedvelőkkel együtt, élénk társalgás és zene mellett, táncban nyilvánítá a jókedvet, mit a sikerült előadások ébresztettek benne.

H. . . . n.

Irodalom.

A z u j, c z u k o r-, k á v é- és s ő r a d ó r ó l szóló törvény mely nemcsak az országgyűlésen és sajtóban, de az üzletemberek és háziasszonyok körében is sok port kavart föl, igen czélszerű és olcsó, jegyzet-szerű kiadásban jelent meg Tettey Nándornál, ára csak 20 kr.

„N a n a” regény első füzetét küldött be hozzánk. Irta Z o l a Emil; francziából fordította Julius. Megjelenik a franczia művészek rajzával, Budapesten, Grimm Gusztávnál. A regény két kötetben fog megjelenni. A „Nana” igazán kemény lecke fog lenni a főrangú körök számára s nem mindennapi, drámai érdek fekszik a Nana életében, akit a második császárság minden bünei megtestesülésének tekinthetünk. Az egész mű 15 füzetben jelenik meg; ára egy füzetnek postai, bérmentes küldéssel 35 kr.

„M ű s z a k i H e t i l a p” czim alatt egy, valóban hézagpótló és áltrevaló, vállalatot indított meg G o n d a B é l a, mérnök és műegyetemi m. tanár, a „Gazdasági Mérnök” szerkesztője. A lap célja az általános, műszaki ismeretek terjesztése és fejlesztése, különös tekintettel hazai viszonyainkra. Ennek megfelelőleg közöl alapos és szakszerű cikkeket a m ű- és

középitészet, az építő és műipar, az ut, vasut, hid- és vízellátás, valamint a gépészet és gyáripár köréből. Közli időnként a nevezetesebb szakférjak arcképét, élet- és jellemrajzát. Közli az építési és szállítási hirdetményeket és azok eredményét, stb. Első száma, feltűnően diszes kiállításban, a következő tartalommal jelent meg: V á s á r h e l y i Pál, mérnöknek, a Tisza-szabályozás nagyevű tervezőjének élet- és jellemrajza (arcképpel). U j r e n d s z e r ű h e g y i v a s p á l y a (2 képpel). A mult építő művészete és annak viszonya a jelenkor építészetéhez. A b u d a p e s t i d a l m ű - s z i n h á z (képpel). Vegyes közlemények a hazai és külföldi építkezések és műipar köréből. Tudósítások a Mérnök- és Építész-Egylet, az iparegyesület, a fővárosi közmunka-tanács, stb. üléséről. Építőanyagok ára és munkabér az ország különböző vidékein. Á r l e j t é s e k és pályázatok s azok eredménye. A M ű s z a k i H e t i l a p megjelenik minden csütörtökön, diszes kiállításban, képekkel és részletrajzokkal gazdagon illusztrálva. Előfizetési ára erre az évre csak 6 frt. Előfizetéseket, 1 fito-részletekben is, elfogad a kiadóhivatal (Budapest, Üllői ut, 4. sz.) Ajánljuk e diszes és tartalmas lapot a mérnökök, építésszek, építőmesterek és vállalkozók szives figyelmébe és pártolásába.

A „Hymen” 13-ik száma megjelent. Tartalma igen gazdag; az arcképcsarnok: Fiáth Josephine, bárónő, arcképet hozta. Megjelent benne: Románcz, Lauka Gusztávtól. Ki tudtán kívül házasodik, Mikszáth Mihálytól. Vidéki szalon, Gáspár Imrétől. Az első kaland, Hevesy Józseftől. Soha többé, regény, Csáktornyai Lajostól. Eljegyzések. Esküvők. Mulatságok krónikája. Levelezések. Végre a Hymen házassági hirdetései.

A „Hymen” lapja élén jelenti, hogy a Hevesi József által szerkesztett „Vasárnapi Lapok”, a jelen számtól kezdve, beléolvadt. A „Hymen” előfizetési ára negyedévre (még januártól teljes számok is megrendelhetők) 1 frt., félévre január-junius, vagy ápril-szeptember) 2 frt., a 7-ik számtól, melyben az új regény kezdődött, a 13-ikig, 50 kr., mely (Budapest, VI Gyár-utca 15. sz. I. em.) a „Hymen” szerkesztőségébe küldendő. Aki előfizet, a házassági hirdetési rovatot ingyen használhatja s egy nagy tárgynyermény-sorsjátékra szóló sorsjegyet ingyen kap, rendkívüli kedvezményül. *)

*) Mindezek kaphatók, vagy a kített áron megrendelhetők: Léván, Beszedits Sándor könyvkereskedésében.

Arverések áprilhóban.

I. árverés. Marosfalván S z a b ó Ferencz 657

frtra becsült ingatlana, ápril 12-én. Ápril 13-án Alsóváradon K o n c z Istvánnak 1410 frt. és 505 frtra becsült ingatlanai. G á l Pál Istvánnak Vámosladányban, 3121 frtra becsült ingatlanai. ápril 20-án. Ápril 22-én Csejtkőn B o l d i s Dániel 1302 frtra becsült ingatlana. II. árverés. Kissáróban özvegy K a j t á r József 2774 frtra becsült ingatlanai ápril 22-én. Ápril 25-én Alsópélen G y u r i s János 3887 frtra becsült ingatlanai. Podluzányban ápril 27-én S e b o Pál Istvánov 1159 frt. 50 kr-ra becsült ingatlanai. Ápril 28-án Garamkelecsényben J a n c s ó Gergely 100 frtra becsült ingatlana. Ápril 30-án Óbarson S e b o Pál 1628 frtra becsült ingatlanai. Alsópélen özvegy L a u k o, szül. J a s z n i Erzsébet 915 frt. és 43 frtra becsült ingatlanai.

Országos vásárok, ápril 10—16-ig.

Ápril 10-én (Vasárnap. Ézekei.) Muzsla (Esztergom).

Ápril 11-én (Hétfő. Léo pápa. Gyula.) Aranyos-Maróth, Vág-Besztercze (tart ápr 11—15.), Fehérgyarmat, Győr (tart ápr. 11—13.), Nagy-Salló (baromv.), Szklenó.

Ápril 12-én (Kedd. Gyula, Makár.) Aranyos-Maróth, Német Próna (Nyitram.), Szklenó, Verbó (Nyitram., kirakóv.).

Ápril 13-án (Szerda. Hermenegild.) Csejthe (Nyitram. baromv.), Nagy-Salló (kirakóv.).

Ápril 14-én (Csütörtök. N. csüt. Lambert.) Csejthe (Nyitram., kirakóv.), Sempthe (Nyitram.), Nagy-Szalonta.

Ápril 15-én (Péntek. N. pént., Neszte) Nagy-Szalonta.

Ápril 16-án (Szombat. N. szomb. Kaliksz.)

Időjárati viszonyok és légtüneti észleletek.

(Áprilhó 2-től—áprilhó 8-ig, bezárólag.)

Borult, esős, aránylag hűvös időjárat uralkodott a mult heten! Légnymom legnagyobb állása 749.7 mm. ápril 8-án esti 9 órakor „ legesekélyebb „ 739.5 „ ápril 2-án esti 9 „ Hőmérséklet legmagasabb „ +13.1 Cels.fok ápril 3-án déli 2 „ „ legalacsonyabb „ —4.5 Cels.fok ápril 5. reggeli 8 „ Az esett csapadék összege volt: 27.50 mm.

Szováthy Lajos,)
Ordódy Lajos,) társszerkesztők. Holló Sándor,
Konkoly Sándor,) felelős szerkesztő.

Egy rettentő betegség,

melytől sok néposztály zaklatatik.

E betegség a gyomornak kisebb rendtelenségeivel kezdődik; de, ha elhanyagoltatik, megtámadja az egész testet, így a vesét, a májt, különösen az egész emésztési rendszert, nyomorulttá tesz s csak a halál szabadít meg ezen bajtól. A betegséget a beteg maga gyakran nem érti, de ha magát kérdezi, képes lesz meghatározni, hol és minő baja van? K é r d é s: Van-e fájdalom étkezés után, érzek-e nyomást és a lehelésnél szorongást? Sötét kedélyű vagyok-e, kisérv szédüléssel? Sárgás színezetűek-e a szemek? Nincs-e fődve a fölkelésnél a nyelv, torok s a fogak vastag nyákkal, kisérv a száj rosz ízével? Érzek-e fájdalmat az oldalban, vagy a hátgerinczben? Nincs-e a jobb oldalban oly érzés, mintha a máj nagyobbodnék? Ha egyenesen állok, nem lep-e meg a bágysátság vagy szédülés? A vizelet gyenge, vagy erősen van-e színezve, ülepedéssel összekötve, mely az edényben rövid idő múlva meglátszik? Étkezés után nincs-e összekötve az emésztés a has fölhevésével, nem okoz-e sekelet és puffogást? Nem jelentkezik-e gyakran erős szivdobogás?

Ezen különböző jelek nem mutatkoznak egyszerre; de egyesek egy ideig kinozzák a beteget és igen súlyos betegség hírnökei. Ha e betegség hosszabb időn át tekintetbe nem vétetnék, száraz köhögést okoz, kisérv hánytatási kényszerrel. Későbbben piszkos, barna színezetű bőrt okoz, a lábak és kezek hideg verítékek borítvák. Amint a máj és a vesék lassanként mindinkább megbetegednek, rheumai fájdalmak jelentkeznek és a rendes gyógyítási mód haszatlannak mutatkozik ezen kinos betegség ellen. Igen fontos, hogy e betegsg gyorsan és pontosan gyógyíttassék mindjárt keletkezésekor, mi egy kevés gyógyszer által elérhető, szerzésével az emésztő-szervek egészséges helyzetbe való visszatérésére. A betegség »máj betegsége«-nek nevezetik és a valódi és legbiztosabb szer ellene a »S h ä k e r - k i v o n a t«, növény-készület, mely Amerikában kszül az Uj-York London és Majnai-Frankurtban telepedett tulajdonos: White A. J. számára. Ezen szer a betegséget tövében támadja meg és az egész szervezetből kirekeszti. Tulajdonos: White A. J. Főbizományos az egész Magyarbirodalomra nézve: T ö r ö k József gyógyszerész, Budapesten. Király-utca, 12 sz. Bizományos L é v á n: B o l e m á n Éde, gyógyszerész. 136, 6-6.

Nyom. Dukesz Lipót könyvnyomdájában Léván.

137. 6-4. 30 éven át kipróbált Anatherin-szájviz.

J. G. Popp, es. és kir. udvari fogorvostól, Bécsben. I. Bognergasse, 2.

Gyökerez gyógyszerköz minden fogfájás, mint szintén minden száj- és nybetegség ellen. Kitűnő gargarizáló viz ez továbbá mindenféle nyaktájás ellen. 1 nagy palaczk: 1 frt. 40 kr középszerű palaczk: 1 frt. és kis palaczk 50 kr.

Növényi fogpásztá, rövid használat után, vakító fehérré teszi a fogat, anélkül, hogy annak ártana. Ára egy toboznak 63 kr.

Anatherin-fogpásztá, üvegszelencékben, 1 frt. 22 kr; kitűnő fogtisztítószer.

Illatos fogpásztá, a legkivalóbb szer a szájüreg és fogak ápolására s épségben föntartására. Darabja 35 kr.

Fog-töményag: a legbiztosabb és leggyakorlatibb szer a lyukas fogaknak önmaguk általi betömésére. Egy tégely ára 2 frt., 2.10 kr

Növényiszappan; a bőr szépítésére a legjobb s igen kellemes eszköz. Ára 20 kr.

A t. közönség kéri, hogy vásárlásainál határozottan a P o p p - f e l e készítményeket adassa magának s csak azokat a darabokat fogadja el, melyeken a Popp-féle védjegy föllefelhető. Raktárak Léván B o l e m á n E. és M e d v e c z k y; Selmeczen: S z t a n k a y; Barson: C s i p e k; Báthon: S z i l k a y; Körmöczön: F ö r s t e r; Rózsahegyén V i t k o v i t s, gyógyszerészeknél, mint szintén Magyarország minden gyógyszerártaiban.

Bars megye területén létező mindennemű pénzintézetek 138. 1-1.

részvényei,

akár eladók, akár vételre kerestetnek: szerkesztőségünknel, az

ÁRAK PONTOS JELÖLÉSÉVEL,

esetleges közbenjárás végett, írásban, vagy szóval, bejelenhetők.

Egy ispán kerestetik.

Közelebbi tudósítást nyújt T a u b Lipót ur,

139. 1-1.

Léván.

140. 17-5.

A lévai hengermalom 40-ik számu árjegyzéke.

Lisztiszám:	0	1	2	3	4	5
100. klo. ára: frt.	22.40	21.—	21.10	20.40	19.70	19.—
Lisztiszám:	6	7	8	8 1/2	8 3/4	9
100. klo. ára: frt.	17.80	16.80	16.—	15.—	14.—	12.—